

да не бы прочее тзрсилз отз дръгиго дръ-
ги совѣтованїа-та на сичкїй-а си животз;
мыслилз самз, защо не треба нити едно
отз онїа да оставишз, кои-то ти давамз
за совѣтз.

85. Азз бы много благодарилз Бо-
гъ, кога не бы се излагалз у мнѣнїе-то,
кое-то имамз за тебе: защо-то нїе ще
да найдеме по голема часть отз челоуѣ-
цыте, защо по кечз сладки астіа-та обы-
чатз нежели здрави, тако и рачително се
обхождаватз сосз онїа прїатели, кои-то
тичатз заедно сосз ниуз на зло, нежели
сосз онїа, кои-то ги совѣтоватз на добро.
Но ты о Дїмониче! азз мыслимз, защо не
имз послѣдовашз; понеже самз чълз за те-
бе, защо имашз големо прилѣжанїе вз дръ-
ги ученїа-та: защо-то, кой-то заповедѣва
самз на себе си най добри вещи направе,
той треба прочее да обыча и онїа, кои-то
мѣ препорѣчаватз добродѣтель-та.

86. Треба да се понѣдишз най по-
кечи, да обычашз добры дѣла, ако мы-